

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târguul Inului Nr. 30.
Literele nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târguul Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Viena
L. Mosse, Haasenstejn & Vogler (Otto
Kass), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelk, J. Donnerberg; în
Budaposta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dowbe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețuri inserțiilor: o serie
pe o coloană 6 cr. și
10 cr. timbra pentru o publi-
care. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 90 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LV.

„Gazeta“ este în fă-care zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl. pe an.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târguul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăruță în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtu abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 256.

Brașov, Joi, 19 Noemvre (1 Decemvre)

1892.

Răspunsu fôiei din Blașiu.

V.

Brașov, 18 Noemvre v.

Când am accentuat în articuli nostri, că „răzimat pe drepturile sale străvechi, din cari, prin legătura cu biserica Romei, n'a sacrificat nimic, poporul credincios al bisericii române unite pretinde a-și alege însuși pe Arhiepiscopii săi“, mărturisim, că nu ne-am așteptat ca „invățaii“ teologice dela „Unirea“ să ne dea în glas.

Știut-am noi destul de bine că astfel de postulate în adevăr liberale nu pot fi după gustul acelor, cari și-au pus ca țintă de a combate liberalismul inteligenții și alu djaristicei noastre și a-o pregăti pentru politica obscurantismului lor „religios“.*) Dér am așteptat, că acești domni, cărora le place a se fali cu românismul lor, voru avé măcaru atâta simțu de pietate față cu postulatele și aspirațiunile poporului, ca să tacă, séu cel puținu să se pronunțe asupra lor cu respectul convenit.

Așteptările noastre însă, precum vedurăm, nu numai că nu s'au împlinit, ci am trebuit să facem trista experiență de a vedé pe cei dela „Unirea“ vorbindu cu cel mai mare disprețu de drepturile și de libertatea poporului în biserică; îi vedem răpedindu-se în contra noastră cu furia și numindu-ne „ignoranți“, „mincinoși“ și de „rea credință“.

Și pentru ce?*

Pentru că nu voim să recunoșcem, că isvorul drepturilor noastre, că pravila noastră sunt „Aprobatele și Compilatele“ și de-

cretele dietelor feudale, cari prescriu, că numai popii valahi să-și alegă Episcopul lor și la cari se provocă „Unirea“ ca să ne dovedescă, că mireni n'au dreptu de a alege pe Arhiepiscopii lor.

Unde am ajunge noi în veacul luminei și alu libertății, decă am căuta mântuina noastră în legile și decretule, cari au fost aduse cu scopu de a ne nimici?

Nu v'ati gândit, „Clarissimilor“, că decă este ca poporul nostru s'ajungă și elu odată a duce o viață demnă, bucurându-se de o liberă dezvoltare pe teremul bisericesc și național, postulatele și aspirațiile lui nu se pot împiedeca de acele documente muceșite ale veacurilor de sclăvia, cu cari ne stați înainte, ca să ilustrați înalta vóstră „sciință“?

Când am vorbitu de dreptul poporului credincios de a-și alege pe Arhiepiscopii săi firesce, că nu ne-am putut gândi la legile și la decretule, cari l'au încălecat în cursul vécurilor, ci numai și numai la dreptul și usul străvechiu al bisericii, după care nu suferă îndoieală, că în timpii cei mai vechi au participat și mireni la sinodul pentru alegerea de Episcopu.

Déră cestiunea, decă la alegerea Arhiepiscopilor uniți în secolele din urmă au luat parte și mireni încă nici nu este definitivă rezolvată. Chiar în „Actele Sinodale“ de Ioane M. Moldovanu, la cari se provocă „Unirea“, cetim în privința acesta următoarele pe pag. 187:

„Una întrebare foarte momentosă este: ôre laicii participat'au vre-una dată la alegere în biserică noastră, séu dóră numai preoții s'au bucurat de acestu drept? Întrebarea acésta merită a se cerceta cu de-amăruntul. Trăgându atențiunea scrutațiilor nostri asupra i, însemn din parte-mi numai aceea, cum

că la alegerea din 1850 deputatul oorpului profesoralu d. Ioanu Rusu, carele acum e protopopu în Sibiu, a fost admis la alegere, deși era laic; éra în Sinodul dela 1868 deputatul Ibașfalului d. Ios. Șuluțiu „fiind laic“ nu s'a verificat“.

Fôia bisericescă din Blașiu, ca să pună vérfu argumentațiunei, ce o face pe basa legilor și a decretelor despotice — cari ne-au mâncat totu drepturile, ce le-am avut și exercitat în timpii cei mai vechi, — se provocă la cei 40,000 de Români, cari în adunarea dela 1848 de pe Câmpul libertății au cerut „Sinodul deputați bisericesci și mirenesci“, ceea ce ea o esplică așa, că marea adunare ar firecunoscut, că laicii n'au avut și n'au exercitat drepturi sinodale înainte de 1848.

Până acolo merge cinismul ômenilor „adeverului“ și „sciinței“ dela „Unirea“, încatu nu se sfiesc a exploata chiar și juramântul celor 40,000 de Români din Câmpul Libertății pentru susținerea doctrineilor dușmane drepturilor bisericesci ale poporului!

„Unirea“ se provocă aici și la Istoria lui Papiu Ilarianu. Ei bine, pentru ca „Clarissimii“, să vedă, care este spiritul hotărîrii luate de cei 40,000 de Români în 1848 cu privire la Sinodele bisericilor române, vom cita aici un pasagiu din memorabila „Carte către sânta Adunare a diecesei române unite din Transilvania, ce este să se țină în Blașiu la 18 (30) Septemvre 1850, dela Tinerimea română studiosă în Viena“,*) în a căreia frunte figuréză la subscrieri „Alexandru Papiu, juristu din Transilvania“. Eată cum formuleză acésta tinerime primul postulat alu ei în cartea către Sinodul din Blașiu:

I. Înainte de totu poftim, cum poteste și prescrie dreptul și datina bisericei

noștre, ca acésta Sânta Adunare să cuprindă în sine totu elementele, care facu părțile constitutive ale unui Sinod bisericesc în biserică noastră răsărită — și după uniune — după dreptul și datina bisericei. O adunare séa sinod alfelu constituit ar fi nelegiuit, și totu lucrurile lui fără putere, și acei Români, cari voru conlucra la o astfel de adunare séu sinod ierarhic, nu numai voru călca în picioare dreptul și legile bisericesci, cari au rămas în putere și după tocmela făcută cu biserică Romei, ci voru fi și frângători de juramântul din câmpul libertății, unde s'au proclamat de tota națiunea restaurarea drepturilor bisericei. Unu episcop ales de unu așa Sinod nu se va recunoște de mireni fără a căror scire s'au alesu numai de Protopop.

Vedeți déră de aici „Clarissimilor“ spiritul, în care s'au adus la 1848 importante hotăriri privitoare la restaurarea drepturilor bisericei române. Nu s'au mărginitu aceste decisiuni numai la cererea de a se face o corectură în „Aprobatele“ și decretule despotice, la cari vé provocat voi, ci a fost postulatul sfânt alu restabilirii depline a drepturilor străvechi ale bisericei române răsăritene, ce le-am avut, le avem și le-am exercitat, pe cari Români uniți și le-au rezervat sârbătorește, când au încheiat unirea cu biserică Romei apusene și pe cari, cu ajutorul lui Dumneșu și cu stăruința de feru a celor, cari nu se îndoiesc în țaria și sînțenia lor, le vom și redobândi pe deplin!

CRONICA POLITICA.

— 18 (30) Novemvre v.

Privitor la crisa ministerială austriacă scirile mai nou, ce sosesc din Viena spun, că tratările ce le-a avut ministrul-președinte Taaffe cu stanga germană, n'au condus la rezultat favorabil. În 29 Noemvre n., din incidentul

*) Viena la Gerold și fiu 1850.

„FOILETONULU GAZ. TRANS.“

(3)

Amintiri

din

războiul austro-german dela 1866.

Români din ostirea austriacă, de Gavriilu Andreiașu fostu sub-locotenent.

Recensiune de Ioanu Rusu Abrudeanul.

Luptele din 1866.

Cea mai importantă parte din scrierea d-lui Andreiașu o forméză însă descrierea luptelor din 1866. Martor ocular, d-sa ne zugrăvesc în modul cel mai fidel și cu colorile cele mai vii toate evenimentele ultimului războiu austro-prusian. Și lucru demn de laudă, a reușit a scote cu prisos la ivelă, în chipul cel mai serios și imparțial, meritele și faptele eroice ale Românilor conduși pe câmpul de luptă. Deos acesta i-a fost scopul, ceea ce nici nu e de dubitat — apoi pôte fi mulțamit de reușită. Căci, într'adever, ce ne pôte măguli pe noi mai multă, decatu urmă-

torea constatare ce reese din cartea d-lui Andreiașu:

În anul de grea încercare pentru imperiul austriac, 1866, decă nu erau regimentele românesci, înfrângerile suferite de Austria aveau să fiă mai amare, ér corônele de feru cinstite unor ofitieri neputincioși, era să nu le împodobescă piepturile.

Am dișu „ofitieri neputincioși“, pentru cuvântul, căci ce alt ceva ar puté să fiă niste comandanți de trupe, cari în momente potrivite pentru atacu înceșes și nu dau nici un ordin de acțiune și viceversa. așa că în fața unei așa neciinte condamnabile, trebuia să intervină tactica naturală a soldatului român gregar.

Lupta dela Salnai d. e. e proba cea mai evidentă de harababura, ce efa în capul unor comandanți. În dou locuri, la Scalitz și Kôninghof, unde bătăliile se daseră înainte nasului Austriacilor, aceștia se mulțamesc cu priveliștea. cum unii dintre ei sunt bătuți. Cari au fost motivele, ce au îndemnat pe acei comandanți a păstra o stare ținută, nu se pot cunôce, dér se pôte dice că o

trupă, care stă să privească când alta — totu din corpul ei — se luptă, și să nu mergic în ajutorul ei, da, se pôte dice, că séu are comandanți netrebni și neconșiențioși, séu că e densa degradată și nedisciplinată. Casul alu doilea însă, în împrejurările în cari s'au dat luptele dela 1866, nu se pôte admite.

Și totu la Salnai, canonada întreprinsă de artileria, decă n'a fost de prisos, putem afirma, că a fost esagerată, séu și mai bine: réu condusă. S'a împușcat din distanțe mari fără de nici un folos, risipindu-se numai pulberea și ghiulele înzadar. Când dușmanul încetéză acțiunea și se retrage, — încă în depărțări mari, — e ôre tacticu, e ôre naturalu, ca artileria ta să continue focul cu aceeași intensitate, ca la început, și să nu păstreze munițiunea scumpă pentru ocașii mai proprii, mai nenorocose?

În descrierea luptelor dela Königgrätz și din împrejurimii autorul „Amintirilor“ e de o extremă obiectivitate,

asa că nici nu se pôte stăpâni de a nu da expresiune deosebitei plăceri pentru unicul hatru ce i-s'a făcut regimentului séu Nr. 64, pornindu-l pe drumul de luptă în suetele muzice marșului „Deșteptate Române!“

„La aușul lui unu farmecu ne trecuse prin totu corpul. Picioarele se mișcau la soldați, ca cum n'ar avea nici o greutate pe ei. Ne mai însuflețiră puțin, mai ales atunci, când soiam bine, că unde mergem. Fețele îngălbinite de grijă, că ce ni-se va întâmpla și câți ne vom întoroc de unde ne ducem, începură a se mai înrumeni“, dice d-lu Andreiașu.

Tôte-su bune și frumoșe, dér după tristele experiențe ale trecutului, nu știu, déu, decă numai în schimbul plăcerii de a auți entusiastele note ale marșului nostru „Deșteptate Române“ ar mai fi în stare soldatul român să se entusiasmeze atât de mult în lupta pentru apărarea patriei?...

Dér să lăsam emoțiunile la o parte și să vedem, ce ne mai spune cartea d-lui Andreiașu:

Partărei unu locotenent unguș, cu numele Horvathy, îi dăm locul în-

desbaterii asupra poziției din bugetul referitoare la fondul de dispoziție, stânga a exprimată neîncredere față de guvern. În urma acestei lucruri firești, că contele Kuenburg a repășit din cabinet. În dimineața zilei de 28 Noemvrie s'a lătit dintr'odată vestea, că clubul polonilor și a întorsă dintr'o dată mantau; clubul adevărat a declarat, că va merge cu dreapta, decât dreapta va pacta cu contele Hohenwart, decât Polonia ceră un fel de triplă-alianță liberală-clericală-polonă, er ou această criza este rezolvată. De aici se deduce că contelui Taaffe i s'a urtit de Germani și vré să se fabrică și fără de ei. În cercurile parlamentare este lătită faima, că Dumineca trecută contele Taaffe a conf-rită lungă cu Hohenwart, cu Jawor-ki și Eim, Cehi tineri. Se crede, că Taaffe voese să pacteze cu Cehii tineri. Totu în 28 n. dimineața a fost o conferență, care are o deosebită importanță. La conferința aceasta au luat parte marii proprietari cehi, o parte a clubului polon și elementele mai moderate ale partidei Cehilor tineri er dintre antisemiți, Pattai. Mai interesant este în lucru împrejurarea, că însuși ministrul de finanțe, Dr. Steinbach, a stăruit mult, ca la conferență să ia parte și reprezentanți de-ai antisemiților.

„Pester Lloyd“ vorbindu despre proiectele de legi: libertatea religioasă, recepțiunea judaică și matriculele civile dăce între altele: Din parte opozițională se susține, că la casă, când dieta va primi libertatea religioasă, nu e de lipsă să se mai primescă și recepțiunea judaică, er de altă parte se fac excepțiuni contra matriculelor civile. Recepțiunea judaică însă nu va fi de prisos, nici chiar în casul, când s'ar primi libertatea religioasă generală, fiindcă la noi nu este privită libertatea religioasă, ca în America, ci ca una care să garanteze liberul exercițiu al religiunii fiă-cărei asociații religioase și fiă-cărei secte, ori când s'a format ea. E foarte mare deosebire între această toleranță și între recepțiune, fiindcă preoții religiei recepte se investesc și cu ore-cari privilegii, pe cari preoții sectelor nouă nu le au. Autonomia și dreptul de dotațiune sunt corelațiuni foarte remarcabile pentru religiile recepte, și prin urmare aceste drepturi trebuie garantate și Evreilor, pe când sectele nouă nu pot reflecta la aceste drepturi. Ce privesc introducerea matriculei civile, guvernul dorește o matriculă generală pentru a cărei introducere va fixa termenul de 1 Ianuarie 1896, er până atunci se vor aduce dispozițiuni transitorie.

Diarul apponyistă „Budapester Tag-

blatt“ vorbindu despre elica tiszaiștă din partida guvernamentală, scrie următoarele: „Clica tiszaiștă se luptă eu o adevărată desperare pentru existența ei. Se petrecu în partida liberală scene așa de violente, încât trebuie să se orodă, că acolo e lipsă de ori ce considerațiune — cătră sine însuși. Cumcă această presiune produce și contrapresiune, este foarte natural și elica tiszaiștă în orele din urmă a trebuit să audă adevărul în așa mod, după cum nu s'a mai întâmplat în acestu an din urmă. Contrarii elicei tiszaiște nu mai suferu nici un terorism și ei voese, că la casă de-a Coloman Tis'a nu va ține în friu pe omeni săi, se eschidă din club pe turburător, deoarece chiar și purtarea lor din parlamentu provocă cele mai furtunoase scene. Adversarii elicei tiszaiște sunt în majoritate. Până acum 57 de deputați s'au declarat în scris solidar, mai mult de 20 și-au manifestat pe cale telegrafică aprobarea lor la recenta declarațiune. În jurul contelui Iuliu Szapary se grupă 30—40 deputați, așa că elica tiszaiștă, care numără de prezentu cel mult 30 de membrii, cari însă, decât vor fi constrinși să esă, pot încă să se contopescă. Purtarea elicei tiszaiște din zilele din urmă, a provocat cea mai mare neplăcere în partida guvernamentală și astăzi mulți deputați au declarat în parlamentu, că până acum au mersu cu Tisza, der că de aici încolo nu voru să se mai socie nimic de o domniă de clică atât de fățișă.“

Diarele streine au răspândit svonul, că guvernul român ar fi comunicat Porței, că are de gându a pretinde și pentru vasele românesce toate concesiunile, cari s'ar face vaselor rusesce pentru trecerea prin Dardanele. După o scire din București, acestu svonu e neintemeiat; cabinetul român n'a făcutu nici un pas în această direcțiune. Se pare, că până acum numai guvernul englesu a intrat în corespondență diplomatică cu Porța asupra negocierilor ruso-turcesce pentru modificarea dispozițiilor privitoare la trecerea prin Dardanele. De altfel Porța nu e deocamdată dispusă a implini dorințele cabinetului din Petersburg.

Deschiderea camerelor române.

(Fine.)

În ministerul de domenii reforma școlilor profesionale se impune ca o condițiune a progresului pe calea economică, și Ministerul Meu la acestu departamentu va supune domniilor-văstre un proiectu, în care se face o parte egală cerințelor teoriei și ale

practice. Totu ca condițiune de progresu se presintă reforma tocmelilor agricole. Fără a vătămă libertatea absolută a învoelilor, ea va contribui a face mai intime raporturile de muncă dintre marea și mică proprietate, pe care este basată în bună parte averea și puterea Statului. De un interesu mai mic deși fecund în învățăminte, este statistica, căreia îi se va da, prin o organizare completă, posibilitatea de a pune în evidență avântul economic, ce a luat țera, arătându-ne totu-odată și părțile cele ale activității naționale, care au nevoie de o energică îmboldire. Deși s'a făcutu multu, rămâne încă multu de făcutu, — și faptele trecutului trebuie să fi un îndemnu pentru toți de a sporii activitatea prezentului.

Înmulțirea oailor noastre ferate a datu un avânt puternicu agriculturii și industriei; și sacrificiile, ce țera a făcutu pentru înființarea lor suat justificate prin prosperitatea și înflorirea localităților, ce dusele străbatu. Nu mă îndoiesc, că domniile-văstre veți acorda Guvernului meu toate mijlocele de cari se simte încă nevoie pentru completarea rețelei de drumuri de feră. Pentru ca toți contribuabilii însă să potă profita din ființa oailor ferate, această lucrare trebuie completată prin crearea unei rețele întinse și bine chibzuite de șosele. Lipsa acestora se resimte de țera întrégă. Experiența făcută într'un pătrar de secolu ni-a dovedit, că mijlocele create de actuala lege a drumurilor sunt neindestulitoare pentru construcțiunea lor într'un timpu scurtu și în modu trainicu și metodicu. În acestu scopu Ministerul meu de lucrări publice va presinta Domniilor-văstre, în această sesiune, legea drumurilor. Va aduce asemenea în desbaterea Domniilor-văstre legea corpului tehnicu și a organizării ministerului de lucrări publice, ambele menite a asigura buna și repede aplicațiune a legii drumurilor și a statorniciei bazele diferitelor servicii dependente de acestu departamentu.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice va supune desbaterilor Domniilor-văstre legile relative la învățământul primaru, secundaru și superioru. Aceste legi voru aședa pe base sănătoase creșterea generațiilor viitoare și voru asigura astfel mersul înainte al națiunii.

Legea clerului mirean și a seminarilor va răspunde unei cereri așa de desu exprimate și va asigura bisericii române condițiunile necesari pentru implinirea și de aci înainte a înaltei și sfinte sale misiuni.

Asemenea ministrul afacerilor străine vă va presenta o lege de reorganizare a serviciilor sale.

Printre proiectele de legi, ce vă va presenta ministrul meu de războiu, cele mai de căpetenie sunt acele destinate a asigura mijlocele necesare spre a reorganiza sistemul reorganizării gradelor inferioare, în scopu de a forma un cadru tare de sub-ofțeri.

Odată cu reorganizarea cavaleriei, care se va efectua după aprobarea bugetului anului viitoru, putem dice, că toate elementele armatei noastre au primit o formă, ce va rămâne multu timp statornică, rămânându numai a-le întâri progresiv în fiă-care anu, potrivit cu mijlocele, de cari vom dispune.

Instrucțiunea armatei este pe o cale de propășire sigură; concentrările anuale se fac cu multu ordine și regularitate, și modul cum contingentele de rezervă și omeni concediați răspund la chiamările ce li-se fac, dovedesce, că sentimentul datoriei cătră țera este adencu săputu în inimile ostașilor.

Țera se poate rădima cu încredere pe vitejia lor.

Domniilor Senatori,

Domniilor Deputați,

Câmpul unei munci roditoare este astăzi deschis înaintea Domniilor-văstre. Toate ramurile activității naționale reclamă de multu îmbunătățiri menite a da un avânt și mai puternicu prosperității publice, de care cu dreptu cuvântu avem a ne feri cu toții. Adunările actuale voru continua, sunt siguru, în actuala sesiune, marea lucrare începută de dăsele și împinsă așa de departe, multumită patriotismului lor și rivnei neobosite ce au arătat pentru binele și mărirea scumpei noastre țeri.

Dumneșu să bine-cuvinteze lucrările Domniilor-văstre!

Carol.

(Urmăză iscalitarile ministrilor.)

SCIMILE ZILEI.

— 18 (33) Noemvrie.

Din Bucovina. C-timă în „Gaz. Buc.“ dela 14 (26) Nov.: Diua năsoerii Eminenței Sale I. P. S. Archiepiscopu și Mitropolitu Dr. Silvestru Morariu-Andrieșci a fostu serbată eri în modu festivu în biserica seminarială din Cernăuți. După săvârșirea sf. liturgii, preoțiunea, condusă de P. S. Sa Archimandritulu Cărușevici, a felicitat pe Eminența Sa, la ce Eminența Sa li-a multumit, dăcându între altele, că spre a-și pute crăsa sănătatea, este necesaru să se înființeze postul unui Arhiepiscopu, care să-l potă substitui în cele spirituale. Spre acestu scopu Eminența Sa a ales o comisiune de patru membri: consilierul consist. D. cav. de B-ianu, prof. Euseb. Popovici, archiepiscopul G. de Reus-Mirza și pre-

tău. Acestu ofțeru, pus în fruntea unei jumătăți de companie, împreună cu d-lu sublocotenent Andreiașu, nu socie să întreprindă altceva la auzul canoanelor inimice, decât să se pitulescă frumusețu, cu câțiva din omeni săi, într'o casă dela capătul satului Masloved. Ordinul căpitanului companiei de a părăsi acea pozițiune, precum și dispozițiunile luate de camaradul său sublocotenent pentru ducerea lui la îndeplinire, locotenentul Horvathy le desconsideră și continuă a rămâne în casă întreținându d'acolo un focu zadarnicu, deoarece nici în dreapta nici în stânga nu mai combată nimeni.

„Camaradul meu locotenentul Horvathy — d-ice d-lu Andreiașu — în fața acestei situațiuni care se părea, că nu-l atinge de locu, cel mai comod lucru găsi atunci, să se așede binișor în una din camerele din casă și de acolo să nu mai iasă de locu afară. Pote tuna, pote fulgera, lui puțin îi păsa. Se află în siguranță cu persoana sa, de alții nu se îngrijesce. Așa a judecatu, așa a și făcutu. Acolo a rămas și de acolo numai Prusienii l'au scos afară.“

Și într'altu locu:

„Pe când locotenentul Horvathy se stabilise bine în casa, despre care am mai vorbitu, cu gândul conceputu pote a nu mai ieși de acolo, de odată ne pomenim cu cele d'întăi granate din partea inamicului îndreptate asupra casei unde ne adăposteam. Una din granate lovesce în zidul casei făcându o gaură mare în el. Din cauza șgomotului produsu prin spargerea zidului, soldații din interiorul casei iesu afară. Înăuntru rămău numai vr'o 14 cu locotenentul Horvathy. Ei nu se mișcă, stau ca țintuiți pe locu. Alte două granate, una după alta mai treou peste noi și cadu cu un șgomotu mare. Aceste granate, după câtu am pututu judeca, veneau din partea bateriei inamice pe care o gonisem mai înainte din pozițiunea ei. Vădându eu, că punctul un țene aflam, a devenit ținta artileriei inamice, fără a mai sta multu la socotă, dau plutonului meu ordinu de retragere, spre a ocupa o altă pozițiune ferită de bătaia artileriei, după cum imi diota cea mai elementară regula, să facu acesta. De acolo plăcă cu plutonul meu odată și cea mai mare parte diu soldații plutonului colegului meu Horvathy. Punându-mă în marșu mai cu întreaga jumătate din companie, credeam, că după mine va veni și locotenentul Horvathy. În mijlocul satului mai stau vr'o 10

minute. Locotenentul Horvathy nu vine. De aci am conchis, că el n'are de gându să se reintreacă, ci preferă să se constituie prizonieru. Fiindu că în acele momente, timpu de perdutu nu era, totu mai pe când mai trecea pe d'asupra noastră încă o granată de ale inamicului, mă punu definitiv în marșu de retragere. În acele momente, de cât să mă dau prizonier, preferam mai bine să mor cu arma în mână. În pasu repede iesu din satu afară în câmpu, der abia am datu cu ochii de câmpu liberu și etă înaintea mea ceea ce numai bănuiam: pe tiraliorii inamicului întinși pe totă linia mea de retragere. Linia mea de retragere fiindu-mi tăiată oautu în altă parte scăparea mea și de aceea apucă pe unu drumu de câmpu în dreapta mea. Drumul fiindu apărutu în stânga de unu răsvor mare, am pututu să ajung în vale, fără a fi vădutu de tiraliorii inamicului. Ei stăndu totu pe vârful dealului, fără a cobori în vale, mă putui depărta puțin de ei.

„Până aici lucrurile merseră bine, der de aci începe partea cea mai grea și periculoasă: Se trecu acum pe dinaintea lor și încă între două focuri ale lor și ale noastre din celalaltu delu! Înălțându o rugă cătră Atotputernicul, ca să ne vie în ajutoru, cum dau în vale, apucă drumul spre Ostă. Tiraliorii vădându-ne, glonțele lor să îndreptară spre noi.

Mergem în pasu repede pe dinaintea lor, depărtați da ei ca vr'o 100 metri. În 10 minute, câtu dură percurgerea distanței de vr'o 500 metri, ocupată de ei, din cei vr'o 78 soldați ce aveam cu mine, rămasesem numai cu doi; cu unu caprar și unu soldatu. Toți ceilalți căduse, parte morți, parte răuți. Eu în retragere aflându-mă la codă, vedeam cu întristare cum cadu sărmanii mei soldați în dreapta și în stânga, fără a le putea da cel mai micu ajutoru sau mângăare, sufltesc. Vădându-mă numai cu doi, pui sabia în tecă, mi ridică bine paneele mantalei și de aci încep să-mi precipitez pașii. În fine, după unu timpu ore-care, scapă din bătaia puscilor și dăndu într'o cotitură, scapă sănătosu din vederea inamicului, avându numai mantaua găurită în vr'o câte-va locuri. Am multumit Atotputernicul, că m'a scapat și din acestu pericolu, ca din multe altele mai înainte.“

Acum judece onorații cetitori, cari din acești doi ofțeri — locotenentul Horvathy și sublocotenentul Andreiașu — a manifestat virtutea militară? Ungurulu, sau Românulu? Și când te gândesc, că celui d'întăiu i-s'a exprimat „Prea înaltu multumire a M. S. Impăratului!“?

(Va urma.)

fectul M. Dracini, cari au să facă o propunere de trei candidați apti pentru acest post, care propunere, împreună cu o cerere pentru înființarea acestui post, Eminentă Sa o va așterne sancțiunii preamalte a M. S. Impăratului.

—x—

† Cardinalul Lavigerie a murit în Vineria trecută în Alger. Rolul, pe care acest prelat l'a jucat în opera împăcării bisericii catolice cu republica franceză, e prea bine cunoscută pentru ca să mai fie nevoie a fi amintit. Catolicii din Franța au pierdut într'însul un puternic stâlp, și catolicii peste tot pe unul din prelații, pe cari opinia publică îi desemnase printre viitorii candidați la tronul papal. Guvernorul Algeriei cere ca să se facă onoruri excepționale rămășițelor cardinalului Lavigerie. O navă a statului îi va transporta la Tunis.

—x—

Telegraf în Câmpia. În Câmpia se construiește o nouă linie telegrafică, ce va lega comuna Ormeniș pe de-o parte cu Reghinul, și de altă parte cu gara de la Șermășel. Această linie va fi încurând terminată, și după cum ni se știe, e speranță, că cu prima Ianuarie se va putea preda comunicațiunii. Se vorbește, că în curând statul va construi încă o linie telegrafică, care va trece de la Șermășel la Mociu și de-acolo la Apahida.

—x—

Podgoria Odobeștilor (România). Recolta vinurilor în această însemnată podgorie a fost anul acesta foarte abundentă și mai bună ca ori când. Prețul la proprietarii mari a fost de la 1.50 — 1.60 lei decalitrul. Sunt proprietarii mari, cari au luat o sută până la 200,000 lei pe recolta anului acestuia.

—x—

Venitele căilor ferate române în luna Octombrie a. c. au fost de 4,688,846 lei 50 bani, față cu 4,019,324 lei 48 bani, din aceeași perioadă a anului trecut.

—x—

Sântul Sinod al României și-a închis sesiunea ordinară din anul acesta.

—x—

Patti-automat. Ce nu-ți născocesc Americanii! Un mecanician din New York e ocupat, — spun diarele americane, — cu confecționarea unui automat, care să reproducă exact trăsăturile feții celebrei Adelina Patti, și în același timp, printr'unu ingenios mecanism, să dea iluzia tuturor atitudinilor și gesturilor divei. Un fonograf puternic, în care va fi înregistrat repertoriul ariilor cântate de Patti, va reproduce vocea. O societate s'a constituit deja pentru exploatarea acestei mașini cu adevărată fin de siècle.

—x—

Desmințire. O telegramă din Madrid ne spune, că incidentul ce s'a întâmplat când cu visita ce a făcut Regina-regentă la expozițiune, a fost denaturat de diare. dintre cari unele au vorbit chiar de un atentat. Totul se reduce în realitate la faptul, că pe când se făcea o experiență de tir cu un tun încercat în alee, suita reginei a trecut din nebăgare de seamă înaintea tunului; o persoană din suita a fost rănită foarte ușor la bărbie de câte-va grăunțe de praf.

—x—

Conferența exploratorului Westmark. Tânerul explorator al Africii, svedianul Th. Westmark, va ține Vineri în 2 Decembrie n. c. o conferință publică în sala școlii superioare evanghelice de fetite de aici. Tema acestei conferințe este: „15 luni între canibali de la râul Congo și scandalele Stanley“. Programa acestei conferințe e următoarea: Călătoria din Banana la M'Suata. — Un crocodil sub patul meu. — Scandalurile Stanley. — Leopoldville. — O lună răsturnată de un hipopotam. — Fluviul Congo. — Obiceiuri romantice. Datinele și obi-

ceiurile Canibalilor în Bangala. — Casele indigenilor. — Lucrările lor. — Raporturile familiare. — Pozițiunea femeilor libere și a sclavilor. — Podoba părului și îmbrăcămintea Negrilor. — Podoba fală pentru cap. — Podobe. — Religionea. — Răsboiul. — Jertfe omenești. — Ospeturile canibalilor. — Un căpitan, care și a mâncat șapte femei de ale sale. — Ceremoniile la înmormântare. — Joorul în jurul cadavrelor. — Reintroducerea. — Wissman. — Sclăvia în Africa. — Asupra conferențelor d-lui Westmark se pronunță foarte favorabil o parte mare a presei europene. Diarul francez „Temps“ ține, că tânerul svedian Westmark vorbește cu toată și cu mare energie. Totu asemenea se exprimă diarele „Neue Freie Presse“, „Kolnische Ztg.“, „Diario de Barcelona“, „Wiener Tagblatt“, „Dresdener Nachrichten“, „Figaro“, „Gaulois“ „Matin“. Tote aceste foi țin, că tânerul explorator svedian vorbește cu însuflețire și cu mare vervă despre petrecerea sa printre Canibali de lângă râul Congo.

—x—

Societatea filarmonică din loc, cu ajutorul capelei orașenești, va aranja un ocol de concerte în sala „Hotelului central“. Programele vor fi în tote trei limbile. Bilete se pot cumpăra la librăria H. Zeidner, unde se primesc și înscrieri ca membri ajutători ai societății pe lângă taxa de 2 fl. la an și prețul pentru câte un loc la cele 3 concerte anuale. Primul concert va fi în 7 Decembrie n. la 7 jum. ore seara. Programul: 1.) Wagner: Vorspiel zu Parsifal; 2.) Davidoff: Concert pentru violoncelo cu orchestra (A-moll) Cello Felix Popper. 3.) Beethoven: VII Simfonie, A dur. 4.) List: Rapsodia maghiară (12.) Publicului iubitor de muzică i-se atrage atențiunea ași cumpăra bilete de timpuriu.

—x—

Concert Popper. Măne, Joi în 1 Decembrie n. c. distinsul celistă sollo d-lă Felix Popper va da un concert pe violoncelo. Arare-ori se da ocaziune publicului nostru de a asculta pe un virtuos celistă D. Popper, care este un artist escelent pe acest instrument, și afară de aceea și bun profesor, se va stabili pe mai mult timp aici ca solist și profesor. Densul este un școlar al lui David Popper, a concertat ca celistă în mai multe orașe ale Germaniei, așa în München, Dresda etc. și de la 1 Oct. n. c. a fost angajat la orchestra expoziției musicale din Viena. D-lă Popper în concertul de Joi seara va fi acompaniat de d-șora Frieda Schuell și de d-lă profesor Rudolf Lassel. Atragem atențiunea publicului asupra acestui concert. Programa acestui concert, ce se va da în sala cea mare a hotelului Central Nr. 1, este următoarea: 1. „Sonata“ pentru Cello și clavier de Rubinstein, d-lă Lassel și d-lă Popper. 2. a) „Vergebliches Ständchen“ de Brahms; b) „Erste Liebe“ de Lassel; c) „Wenn der Vogel“ de Helmund; d-șora Frieda Schnell. 3. Concert (c-moll) de Jules de Swert; d-lă Popper. 4. a) „Frühlingslied“ de Gounod, b) „Wohin“ de Schubert, d-șora Frieda Schnell. 5. „Air“ de Bach, b) „Mazurka“ de D. Popper, c) „Nocturno“ de Chopin, d-lă Popper. Inceputul la 7 jum. ore seara.

Sârbii și Țarul.

Membrii partidei radicale din Sârbia au adresat Țarului o scrisoare de următorul cuprins:

„Majestate, stăpânitorul tuturor Rușilor!

„Cu espreșiunea fidelității neînfrante și a alipirei, ne apropiăm de înaltul nostru părinte, înaintea treptelor tronului tău împărătesc, ca să depunem omagiile națiunii sârbesce și a salutării sale.

„Istoria vécurilor adevărate, că totdeauna națiunea sârbescă a dat mâr-

turiă despre simpatia și iubirea, ce o nutrește față de națiunea soră rusă. Cu credința plantată de Dumnezeu în inimile noastre am suferit robia și apăsare până când Dumnezeu ni-a ascultat rugăciunea și s'a arătat națiunea rusă, ca un înger mântuitor, ca să redea libertatea fraților săi Sârbi.

„Înalte împărate și domne! Părinții Majestății Văstre ni-au dat nouă și popoșilor slave din Balcani libertatea, și când pericolul amenința libertatea noastră, națiunea rusă își ridică totdeauna mâna ei întru apărarea noastră. Pentru aceasta, pe națiunea sârbescă o legă de Rusia vecinică grațitudine și alipire, și este gata pentru ea, ca și pentru patria ei, aș jertfi viața.

„Acastă alipire frățescă și bunăvoință ce nu ni-s'a denegată niciodată, ne conduce erăși înaintea măritei fețe a Majestății Văstre, ca să ne aperi erăși patria de un pericol, ce se apropie.

„Înalte împărate și domne! Cunoșceti programul partidei noastre radicale. În trecut noi am fost aceia, cari ni-am dat silința să mântuim Sârbia de sub acea stăpânire, care se năsea să nimicească alipirea noastră față de Rusia, și pe noi să ne împingă în tabăra Austro-Ungariei, care este inimica noastră, ca și a Rusiei. Cu spriginul influență al guvernului înaltului Țar, am emancipat Sârbia de ori ce influență străină și atâtu în prezent, cât și în viitor, nu vom fi decât aderenți și servii Rusiei. Și ca să fim astfel statornici și neschimbați, ne rugăm cu supunere de înaltul sprigin al Majestății Văstre, ca să câștigăm cauza noastră.

„Lucrarea anticonstituțională a regentei, cum știți și Majestatea Văstră, a răpit partidei radicale puterea, fiindcă guvernul nostru a stat înaintea coronei cu pretențiuni drepte în interesul Sârbiei.

„Regenta a chemat la guvern pe liberalii aderenți ai politicii austriace, cari și în anii din urmă au agitat mereu în contra Rusiei nu numai pe regele Milan, ci și pe guvernul liberal-progresist al aceuia. Acastă domnie arbitrară, a provocat în Sârbia stări de compătimit, fiindcă poporul și sentimente radioale nu voesc să se supună dispozițiilor ilegale ale guvernului liberal. Un nou pericol amenință Sârbia, pericolul de care ea nu poate fi scăpată decât printr'unu nou guvern radical. Deci ne apropiăm, cu cele mai adânc omagii de Majestatea Văstră, binevoitorul națiunii sârbesce, pentru sprigină înaltă, ca la noule alegeri să eșim noi victorioși. Tot odată asigurăm pe Majestatea Văstră, că pe lângă principiile puse ca țintă, nu vom înceta niciodată a desvolta și în ceilalți frați slavi apăsate sentimentele de alipire față de națiunea soră rusă.

„Belgrad, etc.

„Bărbații conducători ai Partidei radicale sârbesce.“

Scrisoarea aceasta se ține, că ar fi primit-o Țarul cu plăcere și că ar fi înapoiat-o, pe calea ambasadei rusești din Belgrad, numiților conducători ai partidei radicale sârbesce.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Avrigu, 27 Nov. n. 1892.

† Elena Căndea. Ziua de 10 (22) Novembre pentru Avrigu, ba pot ține pentru întregu protopopiatul Avrigului, a fost o zi de doliu; în acea zi am petrecut la cele eterne pe vrednicu protopopă Elena Căndea născ. Nicolae, soția actualului protopresbiter al tractului Avrigului, a d-lui Ioan Căndea. Mărtea nemilă a smuls din mijlocul familiei și al nostru pe scumpa mamă alor 5 copilași minoreni, în flăora vieții, abia în etate de 31 ani.

Nu vom vorbi aci de meritele regretatei defuncte, nu vom vorbi de stima, de care se bucură actualul pro-

topop rămas în veduție. Acestea tote s'au putut vedea în ziua de înmormântare. La orele 9 a. m. s'a dus cosciugul în biserică, unde s'a vădit nu mai puțin de 30 preoți români atât gr. or., cât și gr. cat. precum și evanghelici, ca cel din Avrig și Brad și reformați, ca cel din Sacădate etc. Apoi vre-o 40 învățători de diferite naționalități, inteligență și popor din loc și jur. Spațioasa biserică din loc abia a putut cuprinde a treia parte din public, curtea bisericii era plină.

Prohodul l'a săvârșit 12 preoți dintre cari amintesc numai pe M. O. D. Iuliu Dan, protopop al Făgărașului, M. O. D. Mateiu Voileanu, protopresbiter și ascescră consistorial; Dr. Remus Roșca, secretar consistorial în Sibiu; Ioan Mihai, presbiter și espeditor consist. și alții. Cântările funebre le-a săvârșit corul condus de directorul școlii din Avrig, M. O. D. protopop al Făgărașului Iuliu Dan a ținut un prea frumos discurs funebrel, care a stors lacrimi din ochii tuturor asistenților.

Cortegiul funebrel era impozant, publicul curgea din tote părțile și cortegiul se mișca încet, în sunetul clopotelor dela tote bisericile și a capelei, de muzica instrumentală a conlocuitorilor sași, care la mormânt a esecutat și o cântare corală de adio. Pe mormântul defunctei s'a pus nu mai puțin de 50 corone. După acestea publicul a fost oprit în spațioasele sale ale școlii române din loc, unde după obiceiul nostru, s'a ținut pomana.

Dormi lină, mamă adevărată și soția credincioasă!

Un participant.

DIVERSE.

Cultul morților în Oceania. Insulerii acelor țări, cari nu sunt cunoscuți decât de un secol, au conservat în tot obiceiurile și costumurile lor antice. Pentru ei mărtea este un fenomen neexplicat, plin de teroare și mister. Oceaniții nu știu că, în momentul în care inima încetează de a bate, viața animală se sfârșește, și sunt incapabili, neavându ni-i o noțiune ori cât de abstractă, de a presupune, că o existență diferită de aceia ce ei au înaintea ochilor, va fi urmarea acestei vieți. Astfel ei nu încetează de a îngriji morții mult timp după ce a sburat sufletul dintr'înșii, până când mirosul cadaveric face să fiă cu neputință traiul împreună cu mortul. Atunci ei îl iau fără nici o ceremonie și îl duc în fundul unei păduri, unde îl acoperă cu frunze și ude rudele au grija de a-l aduce tot felul de mâncări. Apoi când carnea a putred și nu rămâne decât scheletul, culeg oșele și le pun într'un fel de pivniță a caselor lor, și în ziua care data când tribul trebuie să ia vre-o deciziune importantă, ei consultă misterios scheletul; o magie rudimentară își ia casna de a traduce răspunsurile oșelor. Nu este actul al vieții acestor sâlbatici, pe care ei se nu-lă credă influențat de aceste schelete, cultul cărora formează totă religiunea.

Cel mai înalt urloiu (coșu) de pe continentul Europei este cel din Freiberg în Saxonia, care are o înălțime de 140 metri; apoi urmază: cel din Port Dunder lângă Glasgow (138 metri), cel din Mechernich lângă Aachen (134), cel din St. Rolox lângă Glasgow (132.7) și cel din Stolberg lângă Aachen (122.15 metri).

Pentru întrebunțarea eternă. Durerile extremităților, suferințele de podagră și reumatice precum și inflamațiunile de tot soiul se delătau cu succes prin întrebunțarea Franzbrantweinului lui Moll. Prețul unei sticle 90 cr. Se trimite în tote zilele cu rambursă postală prin farmacistul A. Moll c. și r. furnisor al curții imp., Viena, Tuchlauben 9. În fără maciile și băcăniile din provincie se ceră espres preparatul lui Moll provădit cu marca și iscălitura sa.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Gestreifte und karrirte Seidenstoffe, Louise — Foulards — Surah — Taffetas — Merveilleux etc. — von 45 kr. bis fl. 3.85 per Meter versendet roben- und füll- weise porto- und zollfrei die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) **Zürich.** Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. Porto.

Cursulă la bursa din Viena
din 29 Noemvre st. n 1892

Renta de aură 4%	118.45
Renta de hărtă 5%	100.45
Imprumutulă căiloră ferate ungare	
aură	120.75
dte argintă	100.75
Amortisarea datoriei căiloră ferate de	

ostă ungare [prima emisune]	18.90
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căiloră ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri rurale-ungare	94.50
Bonuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresă	96.50
Imprumutulă cu premiulă unguresă	143.25
Losurile pentru regulara Tisei și Seghedinului	189 —
Renta de hărtă austriacă	97.85
Reata de argintă austriacă	97.65
Renta de aură austriacă	115.45
Losuri din 1860	143.50
Acțiunile băncei austro-ungare	937.—
Acțiunile băncei de credită austr.	864.—
Acțiunile băncei de credită ungar.	316.25
Galbeni împărătesci	.65
Napoleon-d'ori	9.56
Mărci 100 imp. germane	58.87 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	119.80

„ARDELEANA“,
institutulă de credită și de economii pe acții în Orăștie.

Nr. 146—1892. 964—20.

AVISU.

Institutulă de credită și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce depunerii spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- Depunerii făcute la a căroră ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- Depunerii făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea loră, cu 5 1/2% și
- Depunerii făcute pe timpă mai îndelungată de cătră Biserici, școle, corporațiunii culturale ori cu altă scopă de binefacere, cu 6%.

Depunerii, ridicării seu anunțării se potă efeptui și prin poștă.

Orăștie, la 1 Noemvre 1892.

„Direcțiunea“.

ABONAMENTE

la
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulă abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe ună ană.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe ună ană.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe ană.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe ană.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facă mai ușor și mai repede prin mandate poștale.
Domnii, carii se voră abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subserierea sa.

Prin efectulă de lecuire durabilă ală Praturiloră-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celorlă mai cerbicoșe la stomachă și pântece, în contra cărceiloră și acrelei la stomachă, constipațiunei cronice, suferinței de ficată, congestiunei de sânge, haemorrhoideloră și a celorlă mai diferite bôle femeesci a luată acestă medicamentă de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încôce.—Prețulă unei cutiiei originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiile se voră urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilă numai, decă fiecare sticlă este provădută cu marea de scutire și cu plumbulă lui A. Moll.

Franzbranntwein-ulă și sarea este forte bine cunoscută ca ună remediū populară cu deosebire prin trasū (frotatū) alinā durerile de șoldină și reumatismū și a altoră urmări de rēcělă. Prețulă unei sticlei originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-salicylică)

La întrebunțarea șilnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulti, asigură cęcăstă apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețului sticlei provădute cu marea de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin
Farmacistulă A. Moll, c. și r. furnisorulă ală curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.
Comande din provinciă se efectuēză șilnicū prin rambursă postală.
La deposite se se cęcă anunită preparatele provădute cu iscălitura și marea de apărare a lui A. MOLL.
Deposite în Brașovū: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victorū Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, precum și la D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Hesshaimer și Jul. Hornung & Teutsch.

804—86.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașovū, Strada Porții Nr. 4. Colțulă Têrgulă boileră.

Recomandă on. publiculă în casuri de môrte, aședământulă seu de înmormântare bogatū asortatū în carii tôte obiectele, atătū sortele mai de rēdū, cătū și cele mai fine, se potă căpeta cu prețuri ieftine.

Comisiune și depon de șieriuri de metală ce se potă închide hermeticū, diu prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturoră șieriuriloră de lemnū, de metalū și de lemnū de ștejarū.

Depou de cunui pentru monumente și pantlici cu prețurile cele mai moderate.

Re.resentanța de monumente de marmură, carē funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și unū carū fanebru vênētū pentru copii, precum și cioclii.

Comande de mârți se efectuēză promptă și efiuū, iau asupră mi și tranporturi de intregi în străinătate.

În fine recomandū și biroulă meu mijlocitoră procedândū cu cunoscută mi soliditate.

La casuri de môrte a se adresa la

E. TUTSEK.

150,—4.

Frideric Thoiss

Legătorū de cărți și lucrătorū de galanterii în Brașovū,

Strada Orfaniloră Nr. 29 (Ulița Scheiloră)

are onôrea a încunosciința pe on. publiculă, că și-a întocmită astfel LEGĂTORIA SA DE CĂRȚI, încătū va putē se efecute lucrulă promptū, cu prețuri moderate și în timpulă celă mai scurtă.

983,3—2.

Avisulă d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiescă a scrie pe couponulă mandatului postală și numerulă de pe fâșia sub care au primitū diarulă nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, se binevoiescă a scrie adresa amurită și se arate și poșta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“